

Presentación

1. Glossa de la història del CEHI. Una glossa un xic íntima.

Origen del Centre: no una voluntat personal, ni una percepció de disrupció.

El Centre fou la necessitat de coordinar acció de la joventut estudiantina dintre i fora de la Universitat, especialment per als postgraduats per als quals semblava no hi havia lloc ni en el plan universitari ni en els acadèmics i atès que el centre d'investigació científica. I fagué aquesta afirmació no gratuïtament, sinó després de tocar l'ambient i amb una negativa m'ambienaven llors autoritzats.

Fou doncs l'impuls joventut a l'edició a la que em portar a dur a terme pla, amb l'aprovació de l'antic Rector Universitat.

En del primer moment CEHI no ha estat discrepància, sinó afirmació positiva.

Caràcter del nom. El batall del Finon del Centre és significatiu de la voluntat que em moria. Havia de ser un centre d'estudi. Aquí era la premonició. Estudiar a fora com a preparació per a reunir el país i la Universitat, era un estudi alternatiu, sense cap mena d'esperança més que en recompens més que satisfacció complentment deure. Un estudi per complir no en un programa, sinó coexistència vital.

At l'eix del nom Centre deu de ser la història. Però no així en lògic. Però no història corrent, sinó la història com a resultat de la conjuntura del passat, com a carga que porta l'home actual per a comprendre's a a ell mateix. D'així s'importància donada a tot els factors, i de manera preferent a estudi accions socials i culturals. La paraula història en el mateix Centre defineix exactament la percepció en quant fa referència a delació un punt important de la nostra consciència que han l'ensenyament a llur font en el passat.

Havien d'ésser internacionals per variis motius: pel pla d'interrelacion que havia definit Toynbee i amb el qual combregaven de de feia temps. No és possible fer història ni estudi de conjuntura històrica sense tenir en compte elements diversos del món que formen plataformes i estructura.

Puts també internacionals pel seu caràcter de relació amb (2)
tots els esforços similars fets arreu. Valiem marcar la posició
a col·lectiva i receptiva, no és menys que el nostre desig de co-
municar les nostres troballes. La posició espanyola de Barcelona
no requeria.

La tasca feta. Amb aquesta concepció bàsica hem treballat durant cinc anys.
El balanç no solament és favorable, sinó molt superior al allò
que creiem.

A) És evident que en el pla preliminar d'actuació no s'ho acon-
quit tot el que volíem. La difusió d'alta escola ~~tot~~ que havia
estat prevista resta reduïda a un cicle de conferències sobre política
internacional contemporània, en cooperació professors de la Facultat
de Dret. Es demanà bona voluntat, però que aquell no era, de moment,
carrin millor. Després hem assolit el nostre imperium - Renouard,
Wolff, Soechot, Omrazé, ^{Shi'abehi} Marinéu, etc. - ~~algun~~ i alguns res-
men hem estat marcat-los de del punt de vista béns tècnics.
Trucarem als col·legis. Això em indica un possible camí.
Conferència serviria per a anagar no el dia de demà.

B) ~~Tota la nostra~~ la part principal de la nostra activitat, la una
part per decisió i altra per entusiasme, l'impulsarem creació
d'equip, integrat per històrics, arqueòlegs, libers, filòsofs.
En aquest camp ningú no em pot regalar l'èxit. Gràcies a
l'equip del CENI. ha estat possible, gràcies a uns recursos, i
cal repetir-ho: uns recursos, per a una marca de publicacions
però a més: l'Índex i els Solucions.

C) De l'Índex no puc arribar a parlar-ne. Recorre la paraula per a
l'aparició del volum de B. H. de E. i A., que començarà 2 anys
d'activitat. Sobtadament que fou empenya exigida pel gènere ele-
mentaire tant més que voluntat indeclinable del seu Director i
que venia a complir el primer precepte del programa: reunir llibres.
grafia sobre les seves històries.

D) del "L.H.M." en podem contemplar-la amb orgull. El tercer
número ha estat millor i més ben rebut. En col·laboració amb

Coma jo he pogut aportar la veu de l'àcol històric catalana al conjunt de la preocupació del historiador contemporani. I ho he fet amb modernitat i valentia, marcant una orientació que està d'acord amb els valors de la historiografia mundial. La pràctica corresponsària obtinguda en empeny matèria comú.

2. El futur.

Era necessari que en glossés el parat del C.E.H.I. abans de parlar en del seu adevinador. Era necessari que es parlés dels sacrificis i de les il·lusions dels seus col·laboradors perquè a comprengué l'optimisme i el límit amb que el veiem. El purisme i materialista que sols tenen en compte el recurs amb què i el edifici amb què omple una entitat podria ~~que s'ha com a tema endempestat i en~~ ~~motri~~ ~~no amb excepcions~~. Però els nostres edificis són el nostre cos i el nostre recurs la poesia de la civilitat. Mentre però no em amaga altra perill que el de l'excèntrica burlescada dels nostres detractors.

El camí cap al demà

El fet de que març em em ho demosta que s'han interessat per la nostra obra cultural no solament el sentiment, sinó grups selectes de la nostra societat i, especialment, joves als quals avui a tota preocupació d'indole humanista. Aquesta nostra corrent, em vinculant amb el curiositat inherent de la Univ. catalana pel problema col·lectiu, pel problema rius i no el forat acadèmic, determinem la regne etapa del C.E.H.I. a tot aquell que li'han donat nova espera onar non empunt, a tot aquell que fa temps apara- ver, benigne regunt.

~~de~~ Aquest fet ha vinculada amb l'interès oficial. El C.E.H.I. vol justificar la seua acció dintre el marc de la legislació vigent i amb aquest motiu gàtic que fa augurar bon resultat. A quant hi han intervingut, hs. Pey Nhanus, Pericot, Isals, Mateu. el meu agraïment

Que oportem per.

1. En primer lloc continuar explotant la línia dels nostres institucions i universitat. En iniciar l'espirit d'aprenentatge, atreuem un nou element, renovar-lo continuament. Per la natura a fora, en contacte amb realitat del món. En el cas dels nostres col·laboradors Subem. Hiralt Perey (Callitov).

2. ~~Reanudar acció de col·loqui~~ Atreure a la nostra obra espiritual la col·laboració espiritual del entorn social. La societat s'ha de donar compte del valor del intel·lectual i institucionals, i els espirituals hem de preocupar-se de la necessitat de l'intel·lectual. Aquest tema és delicat. Moltíssim, com en tot, requereix una humilitat i treball. Reclamarem a menys de la nostra exigència i de la nostra aportació. En hem començat trobarem en.

3. Reanudar la nostra activitat de col·loqui, acceptant la total cooperació del postgraduats que s'interessen pels problemes de alta cultura. Aquesta és l'esperança que inaugurarem avui i els resultats de la qual no són encara previsibles. Però s'ha d'esperar que amb la bona voluntat de tots obrirem un camí per a la bona comprensió entre els cercles de postuniversitat de tots procediments i nivells, els universitat. Cal aclarir que no ens proposem més que una obra de formació espiritual i que quedaran absolutament desprovisionada qui ens interbaran franquejar el umbral de les col·loquis lligants a aquesta preocupació de vides absolutament personal i temporal, no es imbuïm a la valor deus del spiritus?

Gràcies : 1. a la Universitat. | Rector
Perey
Pi Surget

- 2. a les fos. Matemàtics i Ciències
- 3. als fos. col·laboradors
- 4. a la Junta
- 5. als amistats